

Koti Katulapselle

tiedotuslehti | maaliskuu 2021

**New Hope -kodin
lapset korona-
evakosta
kotiin**

**Ilon kyyneliä
Kolumbiassa**

Korona-evakosta New Hope -kodille

Koti Katulapselle ry tukee Intian Andhra Pradeshissa toimivan New Hope lastenkodin toimintaa, johon kuuluvat tyttöjen koti sekä vuokratiloissa toimiva poikien koti.

Lapset tulevat ympäröivältä Anakapallen alueelta, osa lapsista tätä nykyä myös adivasi-kylistä, joissa asuu alkuperäisheimoja. Näiden heimojen parissa luku- ja kirjoitustaito ovat edelleen harvinaisia. Käytännössä avustustyö tapahtuu siis laajalla alueella, sillä lastenkodin lapset eivät elä irrallaan juuristaan, vaan niitäkin halutaan kannatella.

Lastenkodin piirissä on yhteensä 54 lasta ja nuorta, joista osa opiskelee itselleen jo ammattia. Opiskelijat asuvat oppilaitosten yhteydessä. Näistä 54:stä on Koti Katulapselle ry:n tuettavia lapsia ja nuoria yhteensä 14. Loput ovat One Way Missionin kummituella.

Työ kantaa hyvää hedelmää

Lastenkoti ei saa mitään valtiontukea, vaan toimii yksinomaan suomalaisen kummituen turvin. Tuella on ratkaiseva vaikutus lapsen ja nuoren tulevaisuuteen. Lapset tulevat usein hyvinkin vaikeista tilanteista ja olosuhteista. Moni heistä on elänyt väkivallan varjossa ja kokenut vakavia menetyksiä. Orvoksi jäävä lapsi on vaarassa joutua heitteille ja kaupunkieihin karatessaan ajautua mafian kouriin. Vaikka Intiassa on oppivelvollisuus, käytännössä syrjäseutujen vähäosaisilla ei ole varaa varustaa lasta koulutielle. Luku- ja kirjoitustaidon puuttuessa ihminen on heikoilla. Lapsiavioliitot ovat noilla seuduilla myös valitettavan tavallisia.

New Hope kodille päässyt lapsi saa elää aitoa lapsuutta ja varttua turvallisessa ympäristössä. Tähän kuuluvat paitsi ravitseva ruoka, vaatteet ja koulunkäyntimahdollisuus, myös se, että lähellä on aina turvallinen aikuinen, jolle voi purkaa huolensa ja jatkaa taas eteenpäin keventyneellä sydämellä. Lastenkodilta valmistuu vuosittain nuoria eri ammatteihin. Heidän joukossaan on ollut ompelijoita, hoitajia, laborantteja, insinöörejä, opettajia, toimistotyöntekijöitä, teknikkoja ja mekaanikkoja. Koulutus tarjoaa paremmat mahdollisuudet aidosti itsenäisen elämän alkuun. Olemme siitä hyvin kiitollisia jokaiselle esi-rukoilijalle ja tukijalle.

Lockdownin jälkeen vihdoin pulpetin ääreen

Koronapandemian myötä viranomaiset määräisivät kaikkien lastenkotien, myös New Hope kodin, lapset ja nuoret maaseudun kyliin, jos sieltä suinkin löytyisi joku sukulainen, jonka luo he pääsisivät. Lastenkodit määrättiin suljettaviksi lockdownin ajaksi. Todellinen ilouutinen olikin, että isoimmat, eli yläkouluikäiset lapset saivat ensin palata New Hope kodille pitkäksi venähtäneestä korona-evakosta, ja jatkavat jo opintojaan. Seuraavaksi oli 6-7.-luokkalaisten vuoro. Palaajilta otettiin saapuessa koronatestit. Yhtään tartuntaa ei ole löytynyt, mikä on todellinen rukousvastaus. Kouluun paluu tapahtui siten, että 8-9 -luokkalaiset käyvät koulua vuoropäivinä, 10-luokkalaiset joka päivä. Kesälomat on peruttu, jotta lapset saisivat kiihtyä opintojaan kiinni.

– On tärkeää ettei lapsista tule koulupudokkaita. Viranomaiset eivät halua haaskata tätä lukuvuotta, Prathibha kertoo.

Koronaevakon aikana monet lapset ikävöivät New Hope -kodille ja kyselivät milloin pääsevät taas kotiin. Niinpä ilo oli ylimmillään, kun myös nuorimmat pääsivät New Hope kodille jo helmikuun alkupäivinä.

– Kohtasimme kuluneena vuonna monenlaisia haasteita, mutta Jumalan avulla olemme selviytyneet kaikesta. Sydämemme on nyt täynnä kiitosta Herralle, että Hän on avannut meille ovet ja lapset pääsivät nyt takaisin New Hope kotiin, hän toteaa, ja kiittää kaikkia tukijoita uskollisista esirukouksista.

Koulupäivä tuo raamit arkeen

Kristillisellä New Hope kodilla on kodikas tunnelma, varmasti ennen kaikkea siksi, että sen vetäjät kantavat näitä lapsia sydämellään. Prathibha pitää tärkeänä hyvää yhteyttä jokaiseen lapseen ja nuoreen. Myös lasten juuret on tärkeää säilyttää. Tavoitteena on, että lapset pääsevät lomilla käymään kotikylissään. Prathibha on koulutukseltaan opettaja ja pedagogi, ja hänen äidillisessä hoivassaan arinkin pienokainen tai nuori, ja vilkkainkin viikari löytää oman paikkansa ja on kohta mukana touhuamassa toisten joukossa.

Koulupäivä rytmittää arkea. Aamulla on ensin hampaidenpesu ja aamupala. Sitten lähdetään hiukset siististi suittuina koulutielle. Juuri tästä New Hope kodin lapset tuntuvat iloitsevan eniten; että on ikioma reppu, koulu-univormu ja mikä parasta, saa joka päivä oppia jotakin uutta. Isommat, jo ammattiinsa valmistuneet, ovat muistelleet minulle monet kerrat sitä ihmeellistä tunnetta, kun pääsi kouluun! Intiassa lapset osaavat todellakin arvostaa tätä mahdollisuutta, ja koulutyöhön paneudutaan huolella.

Oppituntien jälkeen lapset palaavat kotiin, käväisevät pesulla ja vaihtavat vaatteet. Sitten syödään välipala. Seuraavaksi tehdään yhdessä läksyt. Se tapahtuu lattialla istuen siten, että koulukirjapino toimii kirjoitusalueena. Myöhemmin pelataan pallopelejä pihamaalla. Esimerkiksi lentopallo ja kriketti ovat suosittuja. Monsuuni-aikaan on kosteaa ja kuumaa. Silloin pelataan lautapelejä avokatoksen alla. Päivällinen syödään illan viiletessä. Se on aina riisiä jonkin curryn kera. Ruokaan käytetään runsaasti antimia omasta puutarhasta, jota lapset ja nuoret esittelevätkin ylipäänä.

Poikien talon rakennushanke

Oman poikien talon rakentaminen olisi tärkeää, sillä viranomaiset ovat määränneet, että pojat ja tytöt pitää

sijoittaa omiin lastenkoteihinsa. Nykyinen poikien talo on vuokralla ja sopimus raukeamassa vielä tämän vuoden keväällä talon asukkaiden muuttaessa eläkkeelle jäädessään rakennukseen. Hartaasti rukoilemme ja toivomme, että lastenkodille voitaisiin ostaa pian oma tontti poikien talon rakentamiseksi. Tämä on iso taloudellinen haaste, mutta Koti Katulapselle ry on kerännyt siihen varoja, samoin kuin One Way Mission.

Hanketta on kuitenkin koronan ohella jarruttanut viranomaisten alati tiukentuneet linjaukset. Onneksi viranomaiset ovat nyt kuitenkin todenneet, että lastenkodit ovat tärkeitä vähäosaisten lasten tilanteen helpottamiseksi. Paraikaa Intian päässä odotellaan lupaa vastaanottaa ulkomaista tukea, sillä aivan kuten meillä täällä Suomessa vaaditaan rahankeräyslupa, Intiassa viranomaiset edellyttävät yhteistyökumppaniltamme rahan vastaanottamislupaa. Tämä on normaali proseduuri ja toistuu aina määräajoin. Rukoillaan sen sekä poikien talon hankkeen puolesta.

Koronatilanne asettaa edelleen omat haasteensa muun muassa koulumatkoihin. Lastenkodilla se tarkoittaa myös tehostunutta hygieniää ja siivousta. Olemme kiitollisia siitä, että kaikki lapset ja nuoret sekä työntekijämme ovat varjeltuneet Covid-19:ltä. Tämä on iso rukousvastaus.

Teksti: Irmeli Kojonen

Kuvat: Prathibha

New Hope -kodin poikia piirustustehtävänsä ääressä.

*Teksti: Liliana Sevilla
Kuvat Marlon Hamon*

Koronarajoitusten takia Por una Sonrisa ei ole voinut kokonaiseen vuoteen viedä lapsia puistoihin ja retkille. Nyt ulkoilma-aktiviteettejä pyritään käynnistämään uudelleen.

On kulunut lähes vuosi siitä, kun Por una Sonrisan normaali toiminta keskeytyi pandemian takia. Viime vuonna keskityimme ruoka-avun antamiseen El Amparon perheille. Vaikka vuosi oli äärimmäisen raskas, saimme myös monia ihmeellisiä todistuksia Jumalan avusta ja johdattakseen. Erityisen voimakkaana koimme Jumalan läsnäolon päivänä, jolloin kävimme jakamassa joululahjoja, herkkukoreja ja joulu-ruokaa apumme piirissä oleville perheille. Kaikkialla meitä halattiin lämpimästi ja kiitettiin menneestä vuodesta.

Erään kolmilapsisen perheen äiti purskahti itkuun ilosta ja kiitollisuudesta nähtyään jouluherkut ja lapsille tuomamme lahjat. Selvittyään liikutuksesta hän näppäili puhelintaan ja kertoi tiimiimme kuuluvalla opettajalle, että hänen vankilassa olevalla miehellään olisi asiaa. Puhelimessa mies kertoi olevansa kiitollinen siitä, että Por una Sonrisa oli koko vuoden ajan auttanut hänen perhettään vaikeina hetkinä. Hän kertoi, että juuri silloin, kun kaikki ruoka oli ollut lopussa, olimme yllättäen saapuneet tuomaan elintarvikkeita. Hän kertoi ajatelleensa, että tänä jouluna lapset eivät saisi uusia vaatteita ja kenkiä joululahjoista puhumattakaan. Itkuisella äänellä hän jatkoi, ettei ollut osannut

odottaa sitä, että lapsille tulisi sittenkin onnellinen joulukuukuu, ja hän kiitti meitä yhä uudestaan ja uudestaan. Tämän perheen lapset ovat 3-, 6- ja 7-vuotiaita. Äidillä on myyntipaikka vihannestorilla, mutta elannon hankkiminen on ollut tavallistakin vaikeampaa, sillä pandemian takia tori on ollut pitkiä aikoja suljettuna. Torin ollessa auki äiti lähtee töihin viideltä iltapäivällä ja palaa kotiin kymmeneltä seuraavana aamuna. Hän on eräänlainen yksityisyrittäjä, sillä hän joutuu itse ostamaan myynnissä olevat vihannekset. Vaikka hänen työpäivänsä venyvät 16-17 -tuntisiksi, tulot jäävät hyvin pieniksi, sillä kilpailu asiakkaista on kovaa. Lapset joutuvat olemaan yksin koko tuon ajan, mutta äiti on luku- ja kirjoitustaidoton, eikä pysty saamaan muunlaista työtä.

Uusia hankkeita

Monet asiantuntijat arvioivat, että pandemiasta johtuvat poikkeusolot tulevat Bogotássa jatkumaan vielä pitkään, jopa vuoden loppuun asti. Pääosa kouluista on edelleen etäopetuksessa. Lähiopetukseen ovat osittain siirtyneet vain jotkut rikkaat yksityiskoulut, joilla on varaa pieniin ryhmäkokoihin ja lisähenkilökunnan palkkaamiseen. Uusi

lukukausi alkoi helmikuun puolivälissä. Por una Sonrisan lapsille tämä on merkinnyt etäopetuksen jatkumista. Osa lapsista on vaarassa menettää jo toisen perättäisen lukuvuoden, sillä kaikissa kodeissa ei ole vielä kukaan internetyhteyttä ja etäopetuksessa tarvittavaa tablettia tai tietokonetta.

Toinen suuri huolenaihe on se, että lapset eivät pääse ulkoilemaan, vaan joutuvat viettämään kaiken aikansa kotona ahtaissa tiloissa. Koronarajoituksia El Amparossa on tiukennettu, koska maskipakkoa ei noudateta ja sairastuneita on poikkeuksellisen paljon. Jatkuva oleskelu neljän seinän sisällä ahdistaa lapsia, ja myös lisääntynyt perheväkivalta koettelee heidän mielenterveyttään. Yritämme löytää psykologian opiskelijoita auttamaan vapaaehtoistyönä pahimmin oireilevia. Terapiaa on vain yksi keino lasten auttamiseksi.

Tärkeintä olisi saada helpotusta nykyisiin olosuhteisiin. Käymme parhaillaan neuvotteluja viranomaisten kanssa voidaksemme käynnistää uudelleen pepekerho-, läksykerho ja lastenruokalatoiminnan edes kahtena päivänä viikossa. Vaatimukset tilojen ja henkilökunnan suhteet ovat tiukkoja, mutta rukoilemme asian puolesta ja olemme toiveikkaita. Pyrimme myös järjestämään lapsille harrastustoimintaa kodin ulkopuolella. El Amparon alueella, tosin melko kaukana lasten kodeista, on iso puisto, jossa on jalkapallokenttä ja mahdollisuus pelata koripalloa.

Jos saisimme palkattua valmentajan, voisimme perustaa urheilu-kerhon ja anoa sille lupaa viranomaisilta. Valmennus tapahtuisi pienissä ryhmissä ja riittävästä turvaväleistä huolehtien. Jos hanke toteutuu, lapset voisivat myöhemmin osallistua erilaisiin turnauksiin. Toinen suuri tavoite on musiikkikerhon perustaminen. Ammattitaitoisen musiikinopettajan palkkaamiseen meillä ei ole varaa, mutta yritämme löytää vapaaehtoisia opettajiksi. Joitakin soittimia meillä jo on. Ennen pandemiaa meillä oli tapana käydä lasten kanssa kirjastoissa, museoissa ja teemapuistoissa. Nyt olisi taas pitkistä aikaa mahdollista jatkaa tätä toimintaa edellyttäen, että ryhmät ovat pieniä.

Unelma

Ja sitten on vielä yksi suuri unelma: leiri Casa Blancan maatilalla. Edellisestä leiristä on jo yli vuosi. Muistan elävästi, miten valtavan iloisia lapset olivat päästyään luonnon helmaan ja uimaan – monet ensimmäistä kertaa elämässään. Miten riemuissaan he nyt olisivatkaan leiristä! Majoit-

tuminen Casa Blancassa on ilmaista, mutta matkat tulevat niin kalliiksi, että juuri nyt meillä ei ole niihin varaa. Ennen koronarajoituksia 30 lapselle riitti yksi tilausbussi, mutta nyt busseja tarvittaisiin kolme. Meillä on siis paljon erilaisia hankkeita ja unelmia. Kaikki on kiinni rahoituksesta ja siitä, saammeko tarvittavat luvat. Huomattava osa ajastamme meneekin viranomaisten kanssa neuvottelemiseen ja lupien anomiseen. Ruoka-avun jakaminen perheille jatkuu entiseen malliin, ja perheille annetaan myös henkistä ja hengellistä tukea. Lastenohjaaja Martha pyrkii käymään El Amparossa kaikkina arkipäivinä. Matka sinne taittui häneltä vuosi sitten puolessa tunnissa, mutta nyt siihen voi mennä jopa kolme tuntia. Bussit voivat ottaa kerralla vain tietyn määrän matkustajia, ja jonot bussipysäkeillä ovat loputtoman pitkiä.

Kiitos teille suomalaisille siitä, että olette mukana auttamassa köyhiä perheitä, joiden ahdinkoa pandemia on entisestään syventänyt. Työ, jota me yhdessä teemme perheiden ja lasten hyväksi, on äärimmäisen tärkeää, koska se muuttaa koko yhteiskuntaa. Kaikki tulee Jumalalta, ja me olemme vain hänen välikappaleitaan. Toivomme, että tulevaisuuden Kolumbiassa epätasa-arvoisuus, köyhyys ja rikollisuus eivät enää haavoita kaikkein kipeimmin kaikkein haavoittuvimpia.

Joulun alla Por una Sonrisan tiimi kävi jakamassa ruokaa kadulla asuville.

Korona-aikaa Kolumbiassa

Viime vuonna koronapandemia koetteli koko maailmaa, niin myös Kolumbiaa; tavallista kansaa, poliittista eliittiä ja kaikkein rankimmin suurkaupunkien köyhien alueiden asukkaita. Kevään koronarajoitukset mm. maskipakko ja ulkonaliikkumiskiellot purivat melko hyvin, kunnes hallitus kesäkuun tienoilla alkoi asteittain vapauttaa elinkeinoelämää. Loppuvuodesta käyrä on ollut jyrkässä nousussa ja vuosi 2021 on alkanut vieläkin surkeammissa merkeissä, vaikka monenlaisia rajoituksia ja alueellisia ulkonaliikkumiskieltoja on asetettu. Sairaalapaidat ovat sataprosenttisesti käytössä ja potilaita kiidätetään ympäri maata aina sinne, missä paikkoja löytyy. Terveysvalistus- ja testauspartiot kiertävät eri kaupunginosia, mutta virus ei ota laantuakseen.

Viimeisten 10-15 vuoden aikana Kolumbia on onnistunut melko hyvin köyhyyden vähentämisessä ja keskiluokka on selvästi vahvistunut. Nyt hyvä kehitys uhkaa murentua. Vajaassa vuodessa kuusi miljoonaa ihmistä on romahtanut köyhyyteen. Ajatushautomo Fedesarrollon mukaan köyhyys on lisääntynyt 37%:sta järkyttävään 47-49%:iin ja jopa 14% kansasta elää äärimmäisessä köyhyydessä. OECD:n mukaan Kolumbiassa on erityisen vaikeata kivuta tuloluokissa ylös, eli paluu entiselle tasolle tulee kestämään kauan. Suomessa köyhään perheeseen syntyvän kestää pari sukupolvea nousta keskiluokkaan, täällä jopa 11 sukupolvea! Lisäksi työttömyys tarkoittaa täällä paitsi tulojen puutetta ja elinolosuhteiden kaventumista, myös elintärkeiden verkostojen menettämistä. Hallituksen vastikään tekemä päätös minimipalkan nostamiseksi vajaaseen 300 euroon on otettu hyvin vastaan, vaikka toivottuja työ- ja eläkereformeja ei

valtavasta paineesta ja mielenilmauksista huolimatta ole pystytty tekemään. Minimipalkan nosto on hyvä asia, vaikkei se autakaan työttömiä eikä harmaan talouden piirissä toimivia, esim. katumyyjiä. Juuri tällaisia, haavoittuvaisessa asemassa olevia ihmisiä, asuu Kennedyn kaupunginosassa, jossa Por Una Sonrisa-järjestö toimii.

Lapset ja korona

Koulut, päiväkodit ja kerhot ovat olleet suljettuina ja etäopetuksessa koko koronapandemian ajan. Tämä on tarkoittanut kaikkein köyhimmille lapsille yhden kokonaisen kouluvuoden menettämistä, sillä ilman tietokonetta, tablettia tai internet-yhteyttä ei etäopetukseen osallistuminen ole mahdollista. Por Una Sonrisan tavoitteena on ollut hankkia läksykerholaisille tarvittavat työvälineet ja estää koulupudokkuus. Tabletit ja nettiyhteys sijoitetaan valittuihin perheisiin, jossa muutama lapsi opiskelee yhdessä bioturvallisuusrajoitusten mukaisesti. Kun koulut aikanaan palaavat lähiopetukseen, laitteet otetaan käyttöön Por Una Sonrisan läksykerhossa. Monet avustusjärjestöt ovat tehneet valtavasti työtä korona-ajan ongelmien lievittämiseksi köyhillä Etelä-Bogotan alueilla. Myös kansalaiset ovat osoittaneet solidaarisuutta ja lahjoittaneet rahaa ja tavaraa.

Järjestöt ovat pelkästään Bogotassa jakaneet perheille satojatuhansia elintarvikkeita. Por Una Sonrisa on poikkeuksellisesti jakanut elintarvikkeita paitsi kohderyhmänsä perheille myös alueensa kaduilla asuville nuorille, joita muut avustusjärjestöt eivät tavoita. Myös varakkaassa Pohjois-Bogotassa köyhyys näkyy nyt entistä selvemmin. Paperittomia venezuelalaisia perheitä on kaikkialla myymässä roskapusseja henkensä pitimiksi. Nämä yli miljoona ihmistä eivät saa mitään tukea valtiolta eikä heitä myöskään aiota rokottaa niinkuin maan omia kansalaisia ja laillisesti maassa oleskelevia ulkomaalaisia. Täällä pelätäänkin, että tämä kanta voi saada aikaan pitkäaikaisen kansanterveysongelman ainakin niissä kaupungeissa, joissa paperittomia oleskelee eniten. Toistaiseksi rokotusaikataulusta ei ole tietoa, vaikka asiasta käydäänkin - kolumbialaisen tyyliin - vilkasta keskustelua.

Nina Keres

Kirjoittaja asuu Bogotassa ja on työskennellyt lasten oikeuksien parissa eri maissa. Hän on Yhteiset Lapsemme ry:n perustajajäsen ja hallituksen jäsen.

Avustusprojektit

Tämänkertaisen Kolumbia-keräyksen tuotto käytetään ensisijaisesti ruoka-apuun sekä tablettien ja nettiliittymien hankkimiseen etäopetuksessa oleville koululaisille. Tuotolla tullaan mahdollisuuksien mukaan kattamaan myös urheilukerhon ja lastenleirin kustannuksia. Tulethan mukaan lahjoittamaan iloa lasten elämään ja varmistamaan, ettei yhdenkään lapsen tarvitse tänä vuonna keskeyttää koulunkäyntiä työvälineiden puutteen takia! Jumala lahjaasi siunatkoon!

Jatkamme Intian poikientalon tonttiprojektin keräystä!

Poikien talon vuokrasopimus on päättymässä ja pojat tarvitsevat oman lastenkotirakennuksen.

Kannatusjäsenmaksu

Kannatusjäsenenä autat yhdistystämme selviytymään tilitoimiston maksuista ja muista hallinnollisista kuluista. Kannatusjäsenmaksu on 25 euroa vuodessa.

Lisää kannatusjäsenyydestä kotisivuillamme.

LEIKKAA TÄSTÄ TILISIIRTO

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN NDEAFIHH	BIC FI51 1078 3000 2437 65
Saaja Mottagare	Koti Katulapselle ry Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki	
TILISIIRTO, GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	Rahankeräyslupa: RA-2020-585 Intian tonttiprojektin viite 31778 Kolumbian ruoka-apukeräyksen viite 25564 Kannatusmaksuviite 50050	
	Allekirjoitus Underskrift	Vitenumero Ref. nr
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag
		Euro €

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betälningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

**"Lähetä leipäsi vetten yli, niin ajan pitkään
saat sen jälleen." Saarn. 11:1**

Koronavuosi on koetellut monia meistä eri tavoin, Kolumbian ja Intian vähäosaisista lapsista puhumattakaan. On suuri kiitosaihe, että haasteista huolimatta yhdistyksemme kanavoima tuki on tämänkin vuoden aikana luonut toivoa tulevaan. Tukijana ja esirukoilijana olet ollut mukana muuttamassa yhden, kenties useammankin, lapsen elämää lähettämällä leipäsi vetten yli.

Haluamme kiittää tästä kaikesta ja toivottaa Sinulle sekä läheisillesi siunausta alkaneelle vuodelle.

Herra palkitkoon runsaasti kaiken vaivannäkösi.

"Ja kun hyvää teemme, alkäämme lannistuko,
sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy."

Gal. 6:9

Haluaisitko Sinä kummiksi?

Moni intialainen ja kolumbialainen lapsi on vailla ainuttakaan kummia. Löytyisikö heidän joukostaan tyttö tai poika, jonka tukijaksi ja esirukoilijaksi juuri sinä haluaisit ryhtyä?

Kummina tarjoat hänelle uuden alun ja toivon.

Kummimaksu intialaisesta lapsesta on 44 euroa ja kolumbialaisesta lapsesta 35 euroa kuukaudessa.

Lisätietoa kummitoiminnastamme saat kotisivuiltamme tai soittamalla meille.

Toimitus ja taitto:

Henri Pelkonen, Leila Ponkala, Irmeli Kojonen

Kansikuva: Marlon Hamon

Koti Katulapselle ry
Kauppiaankatu 6 C 34, 00160
Helsinki
Puh. 044-3667009
info@kotikatulapselle.com
www.kotikatulapselle.com